

Ἐξύπνησε καὶ εὗρηκε πῶς εἰς τὸν πολυχρόνιον ὕπνο του, οἱ ὑπηρέτες του οἱ ὅποιοι εἶχε μείνουσε μοναχονοικοκυρβεοὶ σ' τὸ σπῆτι, ἐκλέφταν' τὸ σπῆτι! . . . καὶ τραβάει τὰ γέ- νεια του ἀπὸ τὸ πείσμα του! Μὰ τίς πταίει ;

Αἶ, καλὲ νοικοκύρη! Φταῖς ἐσὺ ποῦ ἐκοιμήσουσε καὶ ἄ- φηνες τὰ νοικοκυράττα στὰ χέρια τῶν δουλῶν. Τώρα ζυ- πνάς, καὶ τοὺς πρώτους ὁποῦ σοῦ τυχαίνει νὰ πιάσῃς, τοὺς σέρνεις ἀνελετημόνητα εἰς ταῖς φυλακαῖς! Μὰ, Κύριέ μου, νὰ στοχασθῆς πῶς ἐτοῦτοι δὲν ἐκάμανε οὔτε περισσώτερο οὔτε ἑλιγώτερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα' ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐγενόντανε, καὶ ποῦ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γένον- ται σὲ σπῆτι, ὅπου ὁ νοικοκύρης γένεται κ' ἐκεῖνος συνένο- χος γιὰ τὴν πλημμελεῖ ἀνοχὴ του.

Ἔτσι ὄντας τὰ πράμματα, μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν ἤμπο- ροῦμε παρὰ νὰ θαυμάσωμε βλέποντάς σε τώρα νὰ παρα- ξενόδεσαι τόσο σ' ἐκεῖνὰ ποῦ βλέπεις 'σὰ νὰν τ'ἄβλεπες γιὰ πρώτη φορὰ τώρα! 'σὰν ὡς τὰ τώρα νὰ ἔλειπες εἰς τὰ ξένα, καὶ ν'ἄλλῃς τώρα, καὶ νὰ εὗρηκες ὅλα ἐκεῖνα ποῦ καμύνεσαι νὰ σοῦ κάνουν ἐντόπωσι.

Ὅχι, Ὅχι, Κύριε ἔθνος. Ἄφησε τὴν προσποιημένη πα- ραξενιάδα τούτη, ποῦ δὲ σοῦ στέκει ἐμπρὸς σὲ πράμματα ποῦ ἐγεννήθηκες μέσα σ' ἐδαῦτα, ἠλικιωθήκηκες μέσα σ' ἐδαῦ- τα, καὶ εἶνε τὰ ἔως τώρα φυσικά σου ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ἄν ἦναι ἀληθινὸ πῶς τώρα πλέον τὰ ἐσυχάθηκες, καὶ θέλεις νὰν τὰ ἀλλάξῃς μὲ ἄλλα ἠθικώτερα καὶ ἀξιοπρε- πέστερα ἦθη καὶ ἔθιμα, εἶσαι ἐπαινετὸ γιὰ τούτη σου τὴ μετάνοια, ἡ ὁποία ἄμποτε νὰ ἦνε ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ, καὶ νὰ σοῦ βαστάξῃ! . . . Ἀλλὰ μπόρεις νὰντὸ κάμῃς χωρὶς νὰ ψυλόνῃς τόσο τὴ μύτη σου γιὰ νὰν τὴν βγάγῃς τάχα ἀπὸ τὴ βροῦμα τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν Δεσποτάδων.

Αν. Α....

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεῖ, τὴν 25 Νοεμβρίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Οὐδέποτε αἱ γυναῖκες εἰς ἕν συνερχόμεναι δὲν ὁμονο- εῦσιν, ἀλλὰ διαφωνοῦσαι διαπληκτίζονται. Οὕτω καὶ προχθὲς «Αἱ Μοῦσαι» ἐν Πειραιεῖ διαφωνήσασαι διὰ τι τοῦ συλλόγου των, (ἴσως διὰ ψύλλου πῆδημα) αὐ μόνον ἐν τῷ κατ'εσθήματι των ἐκτυπήθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κεντρικώτερον τῆς πόλεως μέρος ἐρεθισθεῖσαι

διὰ τὴν πρὶν συμβῆσαν διαφωνίαν ἐξυλοκοποῦντο. Καλὸν λοιπὸν θὰ ἦτο ἀνδ' παντεπότης καὶ ὑψηβρεμέτης Ζεὺς ἐπεμπεν εἰκάδα τινὰ δορυφόρον, ὅπως τὰς συμμαζώ- ζῃσι καὶ δέσαντες κατακλείσωσιν αὐτάς πρὸς τιμωρίαν εἰς τὸν οὐράνιον Μεδρσεῖ, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ ἐνοχλῶσι τὴν κοινωνίαν καὶ ταράττωσι τὰς φρένας τῆς νέας γενεᾶς.

Κ.....

Ἦν θέσιν ἄλλοτε κατεῖχον ἐν τοῖς στρατοῖς οἱ μισθοφό- ροι Ἑλβετοὶ, τὴν αὐτὴν θέσιν κατέχει ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ πρῶην καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου κ. Σαρίπολος. Δυστυχῶς ὅμως δὲν δημοιάζει τοῖς Ἑλβετοῖς εἰμὴ κατὰ τὸ μισθοῦσθαι, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν παρομιμῶδη αὐτῶν πιστότητα.

Φ.....

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

=

Οἱ βουλευταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιλαμβάνωνται τῶν γεγονότων.

Κατσιδόπουλος.

Ἡ ἱστορία εἶναι ὑπεράνω ὅλων τῶν βουλευτῶν.

Σ. Πετιμεζιάς.

Ἡ κατάχρησις εἶναι κατάχρησις.

Μπούμπουλης.

Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα εἶναι μεγάλη πυριταποθήκη. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ σπινθὴρ.

Σ. Πετιμεζιάς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ὁ πέμψας ἡμῖν τὴν διατριβὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλλ. Εὐαγγελι- κῆς Ἐκκλησίας παρακαλεῖται νὰ πέμψῃ ἡμῖν καὶ τὸ τέλος, ἵνα μὴ ἐ- λαιτωθῇ το ἐνδιαφέρον μοιραζόμενον εἰς δύο φύλλα.

Ὁ φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ὁ βίβας εἰς τὸ Κιβώτιον πραγματεῖαν περὶ Παιθισιχ νομίζομεν ὅτι καλῶς ἤθελε πράξῃ κἀλλιον μελετῶν τῆς ἰδιότητος τῆς οὐσίας ταύτης. Παραπέμπομεν αὐτὸν πρὸς τοῦτα εἰς τὴν εἰδικὴν μονογραφίαν τοῦ Moreau de Tours.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

* Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.